

ภาคผนวก จ

รูปแบบการออมเฉพาะวัตถุประสงค์

การศึกษานี้ยังได้วิเคราะห์ถึงการออมเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยเฉพาะจึงไปที่บางกลุ่มของผู้มีงานทำ อันได้แก่ ผู้มีงานที่ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ผู้มีงานทำที่เป็นโสดและมีอายุ 20-35 ปี ผู้มีงานทำที่มีบุตรที่ยังไม่ได้เข้าเรียนหรือกำลังเรียนในสถานศึกษา ผู้มีงานทำที่ไม่ได้ประกอบอาชีพเสริม ในประเด็นของการออมเพื่อการเตรียมการซื้อที่อยู่อาศัย การออมเพื่อการแต่งงาน การออมเพื่อค่าใช้จ่ายในอนาคตของบุตร และการออมเพื่อเงินทุนประกอบอาชีพตามลำดับ

1. การออมเพื่อที่อยู่อาศัย

จากกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง (736 คน) มีสัดส่วนของผู้ที่ยังไม่ได้วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองอยู่เกินครึ่ง (ร้อยละ 54.9) อย่างไรก็ตามผู้ที่วางแผนจะซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 45.1) จากกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง (332 คน) พบว่าเป็นผู้ที่วางแผนที่จะซื้อที่อยู่อาศัยในระยะ 1-10 ปีข้างหน้า ถึงร้อยละ 81.9 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนไว้ว่าจะซื้อที่อยู่อาศัยในระยะ 11-20 ปีข้างหน้า ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนไว้ในระยะยาวถึง 21 ปีขึ้นไป ข้างหน้า มีอยู่เพียงร้อยละ 1.5

ในกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง (332 คน) พบว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตั้งใจจะซื้อที่อยู่อาศัยไม่เกิน 500,000 บาท ถึงร้อยละ 48.2 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่ตั้งใจจะซื้อที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนเงิน 500,001 – 1,000,000 บาท (ร้อยละ 30.7) กลุ่มตัวอย่างที่จะซื้อที่อยู่อาศัยในจำนวนเงิน 1,000,001 – 2,000,000 บาท มีสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 15.1 ส่วนกลุ่มที่ตั้งใจจะซื้อที่อยู่อาศัยในราคาที่สูงกว่านี้มีอยู่เพียงเล็กน้อย ดังแสดงไว้ในตารางผนวก จ-1 จากกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง (332 คน) พบว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่จะดาวน์ด้วยเงินออมส่วนตัว แล้วผ่อนต่อด้วยตนเองมีสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 34.0 รองลงมาคือใช้เงินออมส่วนตัวซื้อทั้งหมดร้อยละ 29.5 กลุ่มที่ต้องการใช้เงินออมส่วนตัวรวมกับเงินจากแหล่งอื่นซื้อที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 17.5) และกลุ่มที่จะใช้เงินกู้หรือเงินที่ได้มาจากแหล่งอื่นซื้อทั้งหมดมีอยู่เพียงร้อยละ 15.7

ตารางผนวก จ-1 การกระจายความถี่และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการวางแผนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>การวางแผนการซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง</u>		
ไม่ได้วางแผน	404	54.9
วางแผน	332	45.1
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง)	736	100.0
<u>ระยะเวลาการวางแผนการซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง</u>		
1-10 ปีข้างหน้า	272	81.9
11-20 ปีข้างหน้า	42	12.7
21 ปีขึ้นไป ข้างหน้า	5	1.5
ไม่ตอบ	13	3.9
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง)	332	100.0
<u>จำนวนเงินในการซื้อที่อยู่อาศัย</u>		
ไม่เกิน 500,000 บาท	160	48.2
500,001 – 1,000,000 บาท	102	30.7
1,000,001 – 2,000,000 บาท	50	15.1
2,000,001 – 3,000,000 บาท	9	2.7
ตั้งแต่ 3,000,001 บาทขึ้นไป	5	1.5
ไม่ตอบ	6	1.8
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง)	332	100.0
<u>การซื้อที่อยู่อาศัยด้วยเงินออมส่วนตัว</u>		
ใช้เงินออมส่วนตัวซื้อทั้งหมด	98	29.5
ดาวน์ด้วยเงินออมส่วนตัวแล้วผ่อนต่อด้วยตนเอง	113	34.0
ใช้เงินออมส่วนตัวรวมกับเงินจากแหล่งอื่นซื้อ	58	17.5
ใช้เงินกู้หรือเงินที่ได้มาจากแหล่งอื่นซื้อทั้งหมด	52	15.7
ไม่ตอบ	11	3.3
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง)	332	100.0
ที่มา: คำนวณโดยผู้วิจัย		

2. การออมเพื่อการแต่งงาน

จากกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสโสดและมีอายุ 20-35 ปี ยังไม่แผนที่จะแต่งงานถึงร้อยละ 70.9 ส่วนกลุ่มที่วางแผนจะแต่งงานมีอยู่เพียงร้อยละ 29.1 สืบเนื่องจากการมีแผนที่จะแต่งงานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เตรียมตัวแต่งงานด้วยตนเองบางส่วนและคนอื่นช่วยอีกบางส่วนมีถึงร้อยละ 46.9 รองลงมาเป็นผู้ที่เตรียมตัวด้านการแต่งงานด้วยตนเองทั้งหมด (ร้อยละ 31.6) และกลุ่มที่ไม่ได้เตรียมตัวแต่งงานด้วยตนเองเลยมีสัดส่วนเท่ากับ 15.3

ในด้านของเหตุผลของการเตรียมตัวทางการเงินเพื่อการแต่งงานด้วยตนเอง จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าวางแผนที่จะแต่งงานจำนวน 98 คน พบว่ามีการเตรียมตัวทางการเงินเพื่อเก็บไว้ใช้ในการจัดพิธีแต่งงานเป็นสัดส่วนสูงที่สุด ร้อยละ 43.9 เพื่อใช้เป็นสินสอดทองหมั้น (ร้อยละ 33.7) กลุ่มที่เตรียมไว้แต่ไม่มีเป้าหมายใดโดยเฉพาะ (ร้อยละ 23.5) ต้องการเตรียมไว้สำหรับการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ร้อยละ 22.4 และเตรียมไว้ท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหลังจากการแต่งงาน (ร้อยละ 11.2) ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถเตรียมตัวทางการเงินเพื่อการแต่งงานด้วยตนเองได้ทั้งหมดนั้น พบว่าได้รับความช่วยเหลือจากบิดามารดาของตนเองเป็นสัดส่วนที่สูงที่สุด (ร้อยละ 26.5) รองลงมาคือได้รับความช่วยเหลือจากบิดามารดาของคู่สมรสและจากบุคคลอื่นในครอบครัวของตนเอง มีสัดส่วนที่เท่ากันคือร้อยละ 8.2 ส่วนการได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ๆ มีสัดส่วนอยู่ไม่มากนัก นำเสนอข้อมูลโดยละเอียดในตารางผนวก จ-2

ตารางผนวก จ-2 การกระจายความถี่และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการวางแผนด้านการแต่งงาน

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การมีแผนแต่งงาน		
มี	98	29.1
ไม่มี	239	70.9
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มที่เป็นโสดและมีอายุ 20-35 ปี)	337	100.0
การเตรียมตัวทางการเงินเพื่อการแต่งงานด้วยตนเอง		
เตรียมตัวด้วยตนเองทั้งหมด	31	31.6
เตรียมตัวด้วยตนเองบางส่วนและคนอื่นช่วยอีกบางส่วน	46	46.9
ไม่ได้เตรียมตัวด้วยตนเองเลย	15	15.3
ไม่ตอบ	6	6.1
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มที่ตอบว่าวางแผนจะแต่งงาน)	98	100.0

ที่มา: คำนวณโดยผู้วิจัย

ตารางผนวก จ-2 การกระจายความถี่และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการวางแผนด้านการแต่งงาน (ต่อ)

ตัวแปร	ร้อยละของผู้ที่ตอบว่าใช่		รวม (จำนวน*)
	ร้อยละ	จำนวน	
<u>เหตุผลของการเตรียมตัวทางการเงินเพื่อการแต่งงานด้วยตนเอง</u>			
ใช้เป็นสินสอดทองหมั้น	33.7	33	100.0 (98)
ใช้ในการจัดพิธีแต่งงาน	43.9	43	100.0 (98)
ในการท่องเที่ยวเพื่อตีมน้ำผึ้งพระจันทร์หลังการแต่งงาน	11.2	11	100.0 (98)
ซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	22.4	22	100.0 (98)
เตรียมไว้ แต่ไม่ได้เตรียมไว้สำหรับเป้าหมายใดโดยเฉพาะ	23.5	23	100.0 (98)
อื่นๆ	2.0	2	100.0 (98)
<u>ผู้ให้ความช่วยเหลือทางการเงินในการแต่งงาน</u>			
ได้รับความช่วยเหลือจากบิดามารดาของตนเอง	26.5	26	100.0 (98)
ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในครอบครัว	8.2	8	100.0 (98)
ได้รับความช่วยเหลือจากบิดามารดาของคู่สมรส	8.2	8	100.0 (98)
ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในครอบครัวของคู่สมรส	2.0	2	100.0 (98)
ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นนอกครอบครัว	4.1	4	100.0 (98)
กู้เงินเพื่อการแต่งงาน	2.0	2	100.0 (98)

หมายเหตุ: พิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าวางแผนจะแต่งงาน
ที่มา: คำนวณโดยผู้วิจัย

3. การออมเพื่อการศึกษาของบุตร

สำหรับรายละเอียดของการวางแผนด้านการศึกษาของบุตร หากเปรียบเทียบเฉพาะผู้ที่มีบุตรกำลังจะเข้าสู่วัยเรียนและกำลังศึกษาอยู่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เก็บออมเงินไว้เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในอนาคตของบุตรโดยเฉพาะร้อยละ 53.3 อย่างไรก็ตามพบว่ามีถึงร้อยละ 46.8 ที่ไม่เก็บออมเพื่อการศึกษาของบุตรไว้โดยเฉพาะ หากพิจารณาความตั้งใจที่จะส่งเสียบุตรด้านการเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนของผู้ตั้งใจที่จะส่งเสียบุตรให้เรียนจบปริญญาตรีสูงถึงร้อยละ 53.5 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 28.0) มัธยมปลาย/ ปวช.หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 9.9) อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 6.2) มัธยมศึกษาตอนต้น (การศึกษามัธยมต้น) มีเพียงร้อยละ 2.4

ตารางผนวก จ-3 การกระจายความถี่และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการวางแผนด้านการศึกษาของบุตร

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การออมเงินสำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในอนาคตของบุตร		
เก็บออมไว้โดยเฉพาะ	568	53.3
ไม่ได้เก็บออมไว้โดยเฉพาะ	498	46.7
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มที่บุตรยังไม่ได้เข้าเรียนหรือกำลังอยู่ในวัยเรียน)	1,066	100.0
การศึกษาสูงสุดที่ตั้งใจที่จะส่งเสียบุตรให้เรียนจบ		
มัธยมศึกษาตอนต้น (การศึกษาระดับบังคับ)	26	2.4
มัธยมปลาย/ ปวช. หรือเทียบเท่า	105	9.9
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	66	6.2
ปริญญาตรี	570	53.5
สูงกว่าปริญญาตรี	299	28.0
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มที่บุตรยังไม่ได้เข้าเรียนหรือกำลังอยู่ในวัยเรียน)	1,066	100.0

ที่มา: คำนวณโดยผู้วิจัย

4. การออมเพื่ออาชีพใหม่

หากพิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพหลักเพียงอย่างเดียว พบข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างไม่ได้วางแผนที่จะเปลี่ยนอาชีพหลักและไม่คิดที่จะทำเกินกว่าครึ่ง (ร้อยละ 69.6) รองลงมาคือ วางแผนในการเปลี่ยนอาชีพหลักร้อยละ 17.4 และกลุ่มที่ไม่ได้วางแผนแต่คิดว่าจะทำมีเพียงร้อยละ 10.6 ในด้านการวางแผนในการประกอบอาชีพเสริม ข้อมูลสอดคล้องกับตัวแปรข้างต้น คือกลุ่มตัวอย่างไม่ได้วางแผนที่จะประกอบอาชีพเสริมและไม่คิดที่จะทำเกินกว่าครึ่ง (ร้อยละ 51.3) รองลงมาคือ วางแผนที่จะประกอบอาชีพเสริมร้อยละ 29.2 และกลุ่มที่ไม่ได้วางแผนแต่คิดว่าจะทำมีเพียงร้อยละ 13.4 อาชีพเสริมที่กลุ่มตัวอย่างอยากจะทำมากที่สุด 3 อันดับแรก คือพนักงานบริการ และพนักงานขายหน้าร้านและตลาด (ร้อยละ 51.4) รองลงมาคือ ผู้ปฏิบัติงานด้านการเกษตรและประมง (ร้อยละ 22) และอาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ร้อยละ 11 ในการประกอบอาชีพเสริม กลุ่มตัวอย่างต้องการใช้เงินในการลงทุนประกอบอาชีพมากถึงร้อยละ 89.5 อย่างไรก็ตามก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10.2 ไม่ใช้เงินลงทุนในการประกอบอาชีพ ในที่นี้จะเป็นอาชีพที่ใช้แรงงานเป็นหลัก

หากพิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าต้องการใช้เงินในการลงทุนประกอบอาชีพเสริม พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการใช้เงินทุนเฉลี่ย 219,950 บาท โดยเป็นจำนวนเงินลงทุนต่ำกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 43.5 รองลงมาคือใช้เงิน 50,000-99,999 บาท และ 100,000-149,999 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 12.7) และใช้เงินลงทุน 450,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 9.9) นอกเหนือจากนั้นมีสัดส่วนอยู่เพียงเล็กน้อย

ตารางผนวก จ-4 การกระจายความถี่และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการวางแผนในการประกอบอาชีพเสริม

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>การวางแผนในการเปลี่ยนอาชีพหลัก</u>		
วางแผน	211	17.4
ไม่ได้วางแผน แต่คิดว่าจะทำ	129	10.6
ไม่ได้วางแผน และไม่คิดที่จะทำ	844	69.6
ไม่ตอบ	29	2.4
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพเสริม)	1,213	100.0
<u>การวางแผนในการประกอบอาชีพเสริม</u>		
วางแผน	354	29.2
ไม่ได้วางแผน แต่คิดว่าจะทำ	163	13.4
ไม่ได้วางแผน และไม่คิดที่จะทำ	622	51.3
ไม่ตอบ	74	6.1
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพเสริม)	1,213	100.0
<u>อาชีพที่วางแผนไว้</u>		
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้จัดการ	0	0.0
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	10	2.8
ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง	13	3.7
เสมียน	1	0.3
พนักงานบริการ และพนักงานขายหน้าร้านและตลาด	182	51.4
ผู้ปฏิบัติงานด้านการเกษตรและประมง	78	22.0
ผู้ปฏิบัติงานในด้านธุรกิจด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	20	5.6
ผู้ปฏิบัติงานเครื่องจักร โรงงานและด้านการประกอบการ	6	1.7
อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ	39	11.0
กองกำลังทหารติดอาวุธต่างๆ (สามเหล่าทัพ)	0	0.0
ไม่ตอบ	5	1.4
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนที่จะประกอบอาชีพเสริม)	354	100.0
<u>การใช้เงินลงทุนในอาชีพเสริม</u>		
ใช้	317	89.5
ไม่ใช้	36	10.2
ไม่ตอบ	1	0.3
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนที่จะประกอบอาชีพเสริม)	354	100.0

ตารางผนวก จ-4 การกระจายความถี่และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการวางแผนในการประกอบอาชีพเสริม (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนเงินที่ใช้ลงทุนในการประกอบอาชีพเสริม		
ต่ำกว่า 50,000 บาท	154	43.5
50,000-99,999 บาท	45	12.7
100,000-149,999 บาท	45	12.7
150,000-249,999 บาท	17	4.8
250,000-349,999 บาท	10	2.8
350,000-449,999 บาท	1	0.3
450,000 บาทขึ้นไป	35	9.9
ไม่ตอบ	47	13.3
รวม (พิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนที่จะประกอบอาชีพเสริม)	354	100.0
จำนวนเงินเฉลี่ยที่ใช้ลงทุนในการประกอบอาชีพเสริม (บาท)	219,950	
ค่าต่ำสุด (บาท)	0	ค่าสูงสุด (บาท) 10,000,000

ที่มา: คำนวณโดยผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

การทำงานเสริม

ข้อมูลในตารางผนวก ข-1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือและภาคใต้ มีสัดส่วนของผู้ไม่ทำงานเสริมสูงกว่าผู้ทำงานเสริม โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน กรุงเทพมหานครและภาคกลางมีสัดส่วนผู้ไม่ทำงานเสริมอยู่สูงถึงร้อยละ 77.2 และ 69.2 หากพิจารณาด้านเขตที่อยู่อาศัยพบว่าผู้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานเสริม ส่วนผู้อยู่นอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนของผู้ทำงานเสริมกับไม่ทำงานเสริมอยู่ไม่แตกต่างกันนัก

แต่หากพิจารณามิติอายุ พบว่าทุกช่วงอายุมีกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเสริมอยู่น้อยกว่าผู้ไม่ทำงานเสริม โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงอายุน้อยสุด (20-29 ปี) และสูงสุด (60 ปีขึ้นไป) มีสัดส่วนของผู้ทำงานเสริมอยู่เพียงร้อยละ 28.7 และ 30.7 นอกเหนือจากกลุ่มอายุทั้งสองช่วงนี้ มีสัดส่วนของผู้ทำงานเสริมเกินร้อยละ 40 และเมื่อพิจารณาด้านรายได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีสัดส่วนของผู้ทำงานเสริมอยู่ประมาณ 50 นอกเหนือจากกลุ่มรายได้ดี มีสัดส่วนของผู้ทำงานเสริมอยู่ประมาณร้อยละ 30-40

พิจารณาในรายอาชีพหลัก พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสัดส่วนของผู้ทำงานเสริมอยู่เกินกว่าครึ่ง คือผู้ประกอบการอาชีพผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้จัดการ ผู้ปฏิบัติงานด้านการเกษตรและประมง และกองกำลังทหารติดอาวุธต่าง ๆ (สามเหล่าทัพ) อาชีพนอกจากนี้ มีสัดส่วนของผู้ทำงานเสริมอยู่ไม่ถึงครึ่ง และผู้ที่ทำงานช่วยธุรกิจส่วนตัวในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้างมีสัดส่วนของการทำงานเสริมอยู่สูงกว่าผู้ประกอบการหลักในสถานภาพการทำงานอื่นๆ นอกจากนี้ข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่าแรงงานนอกระบบมีสัดส่วนของการทำงานสูงกว่าแรงงานในระบบ

กลุ่มตัวอย่างที่เรียนสูงกว่าปริญญาตรีมีสัดส่วนของผู้ทำงานเสริมอยู่เท่ากับกับผู้ไม่ทำงานเสริม คือร้อยละ 50 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาในระดับอื่นๆ มีสัดส่วนของผู้ทำงานเสริมอยู่ไม่ถึงครึ่ง แต่สัดส่วนที่ต่างกันไม่แตกต่างกันนักกับสัดส่วนของผู้ทำงานเสริม ยกเว้นผู้ไม่เคยเรียนหนังสือ ผู้เรียนจบระดับมัธยมปลาย/ ปวช.หรือเทียบเท่า และปริญญาตรี ที่มีสัดส่วนของผู้ไม่ทำงานเสริมกับผู้ทำงานเสริมแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

ตารางผนวก ข-1 ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเสริมกับตัวแปรต่างๆ

ตัวแปร	การทำงานเสริม		รวม
	ไม่ได้ทำ	ทำ	
<u>ภูมิภาค</u>			
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	49.7	50.3	100.0 (638)
ภาคเหนือ	59.0	41.0	100.0 (363)
ภาคใต้	52.7	47.3	100.0 (279)
ภาคกลาง	69.2	30.8	100.0 (523)
กรุงเทพมหานคร	77.2	22.8	100.0 (224)
รวม	59.8	40.2	100.0 (2,027)
	$\chi^2 = 80.754$	P-value = 0.000	
<u>เขตที่อยู่อาศัย</u>			
ในเขตเทศบาล	72.0	28.0	100.0 (668)
นอกเขตเทศบาล	53.9	46.1	100.0 (1,359)
รวม (จำนวน)	59.8	40.2	100.0 (2,027)
	$\chi^2 = 61.345$	P-value = 0.000	
<u>อายุ</u>			
20 – 29 ปี	71.3	28.7	100.0 (341)
30 – 39 ปี	57.5	42.5	100.0 (600)
40 – 49 ปี	53.6	46.4	100.0 (586)
50 – 59 ปี	59.2	40.8	100.0 (353)
60 ปีขึ้นไป	69.2	30.8	100.0 (146)
รวม	59.8	40.2	100.0 (2,026)
	$\chi^2 = 34.772$	P-value = 0.000	
<u>รายได้ต่อเดือนในการประกอบอาชีพหลัก</u>			
ต่ำกว่า 3,000 บาท	49.8	50.2	100.0 (287)
3,000-4,999 บาท	56.6	43.4	100.0 (286)
5,000-9,999 บาท	66.2	33.8	100.0 (627)
10,000-14,999 บาท	62.7	37.3	100.0 (255)
15,000-19,999 บาท	61.1	38.9	100.0 (149)
20,000-24,999 บาท	62.6	37.4	100.0 (131)
25,000 บาทขึ้นไป	59.8	40.2	100.0 (241)
รวม	60.6	39.4	100.0 (1,976)
	$\chi^2 = 34.009$	P-value = 0.000	

ตารางผนวก ข-1 ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเสริมกับตัวแปรต่างๆ (ต่อ)

ตัวแปร	การทำงานเสริม		รวม
	ไม่ได้ทำ	ทำ	
อาชีพหลัก			
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโสและ			
ผู้จัดการ	42.2	57.8	100.0 (45)
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ	59.4	40.6	100.0 (143)
ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง	56.7	43.3	100.0 (97)
เสมียน	71.9	28.1	100.0 (146)
พนักงานบริการ และพนักงานขายหน้าร้านและตลาด	67.9	32.1	100.0 (673)
ผู้ปฏิบัติงานด้านการเกษตรและประมง	37.8	62.1	100.0 (364)
ผู้ปฏิบัติงานในด้านธุรกิจด้านความสามารถทางฝีมือ			
และธุรกิจอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	60.7	39.3	100.0 (183)
ผู้ปฏิบัติงานเครื่องจักร โรงงานและด้านการ			
ประกอบการ	58.6	41.4	100.0 (87)
อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ	68.0	32.0	100.0 (269)
กองกำลังทหารติดอาวุธต่างๆ (สามเหล่าทัพ)	44.4	55.6	100.0 (18)
รวม	59.9	40.1	100.0 (2,025)
	$\chi^2 = 115.525$	P-value = 0.000	
สถานภาพการทำงาน			
นายจ้าง	57.4	42.6	100.0 (202)
ทำธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง	56.4	43.6	100.0 (856)
ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง	53.7	46.3	100.0 (67)
ลูกจ้างรัฐบาล	57.8	42.2	100.0 (393)
ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	66.0	34.0	100.0 (47)
ลูกจ้างเอกชน	69.5	30.5	100.0 (449)
การร่วมกลุ่ม	66.7	33.3	100.0 (12)
รวม	59.9	40.1	100.0 (2,026)
	$\chi^2 = 24.751$	P-value = 0.000	
ประเภทแรงงาน			
ในระบบ	65.2	34.8	100.0 (775)
นอกระบบ	56.6	43.5	100.0 (1,252)
รวม	59.8	40.2	100.0 (2,027)
	$\chi^2 = 14.773$	P-value = 0.000	

ตารางผนวก ข-1 ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเสริมกับตัวแปรต่างๆ (ต่อ)

ตัวแปร	การทำงานเสริม		รวม
	ไม่ได้ทำ	ทำ	
ระดับการศึกษา			
ไม่เคยเรียนหนังสือ	60.7	39.3	100.0 (28)
ประถมต้น (ป.1-ป.4) หรือเทียบเท่า	60.0	40.0	100.0 (530)
ประถมปลาย (ป.6) หรือเทียบเท่า	50.9	49.1	100.0 (318)
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	58.9	41.1	100.0 (248)
มัธยมปลาย/ ปวช. หรือเทียบเท่า	63.2	36.8	100.0 (329)
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	57.2	42.8	100.0 (159)
ปริญญาตรี	66.9	33.1	100.0 (372)
สูงกว่าปริญญาตรี	50.0	50.0	100.0 (36)
รวม	59.9	40.1	100.0 (2,020)
χ^2 =21.846 P-value = 0.003			

ที่มา: คำนวณโดยผู้วิจัย